

periculosos errores abduci. Nisi comederitis (inquit seruator) carnem
 filiū hominis: et biberitis eius sanguinem. non habebitis uitam in uobis.
 Scio equidem huius rei fructum constare nobis fide: sed quæ tandem
 fides aut esse, aut diuturna esse illic potest: ubi neq; audiendo sermone
 uitæ, neq; usarpandis corporis et sanguinis Christi symbolis, neq; fre-
 quentandis sanctorum congressibus exerceatur. falli multos con-
 tingit, quadam adumbrata fidei specie. Nam p̄sis illa quam Apostolus
 ἀγνοήσαντες uocat, ubi ubi est, relictis rebus omnibus omnia sibi
 comparat incitamenta pietatis amplificanda. Nunc tanta est temporis
 nostri fidelium securitas, ne dicam socordia, ut uiuant cum sanctis,
 an inter prophanos. adsint ne p̄is concionibus, an Therseas audiant.
 comedantne Dominicam canam offerentes sacrificium laudis: an mul-
 tis annis ieiuni obambulent, non multum putent interesse. Quasi Domi-
 nus noster, cui probe perspecta est carnis nostræ prauitas. sine graui
 causa, iam ferme moriens mandasset: ut nos qui ipsius discipuli sumus
 frequenter conueniamus in Ecclesia, et panem Domini edentes, et
 poculum eius bidentes, hæc ad ipsius recordationem faciamus.

Sed unde in hunc sermonem meus calamus incurrit? Non erat con-
 silium nunc inter puerorum strepitus Δεδογῆναι, ignosce homini
 inepto fortasse: sed amantem vale. ii Cal. Aug. Bremæ. ioh. mo-
 lanus. Saluta tuam coniugem, et Doctorem iostum Politen uete-
 rem amicum.

Pax Christi.

Nr. 229)

Q. m. Joh.
 Polyanderum
 Ende.

[= Act. 12:

V. 211]

Vincis me scribendi industria dilecte Polyander. iam enim geminas abs te
 literas accepi, dum ipse ἀπαλλάσσει, et quid primum scribam cogito, Lenire
 tristitiam tuam non possum: animi tui non possum: qui ipse ardeo dolore, quam
 uideam Patre nostra omnia eis βούλοντες ἔσθωμεν. nihilq; iam mali aut ad-
 uersi esse, quod non et boni metuant: et scelerati expectent. Sed hac est illa
 Nemesis ἀδράστεια quæ nobis immoderatas spes præcidit, et nostra gentis
 opulentiam, quæ plerumq; insolens, et ingrata est, ad seuerioris uitæ semitam
 reuocat, et ad quosdam ἀνέκτους τῆς κοινότητος περιίτας reducit. Non
 placee nobis nosera nausea, si queamus mutare. non frangitur panis, nisi frangi
 sit distribui Cui sentit Philipp. Melanthon. In os datur: manducatur ea-
 men, quod est in ea re præcipuum. Sunt simulachra quædam in ædulis: sed
 obuelata tampridem manu ministrorum. et Prophetis Apostolicisq; punctis sic
 confixa, confossaq; ut palam pro bis mortuis habeantur. Non sunt omnia
 κατὰ τὴν ψυχὴν: neq; apud satis exacti delectus: sic penes pastores ea culpa:
 mihi privato, et peregrino non potest impucri, nisi noster Befa πειρηγὴν
 qui ait. Si uel Turcam pastor, siue prudens, siue imprudens, admitteret,
 in illum tota facti culpa recideret, nec ego propterea cunctanter ad mon-
 sam Domini accessero. Sine ergo in nostris vitibus quædam reliquæ fermenti

uolens, quibus perparandis, nostri acriter incumbunt, illud nobis de^o oportet, nos fr^{at}res
et Zelo Dei, et puritate doctrinae, ad laudem uestram quam proxime accedere. In sen-
tam pulchro conatu qui deserta consociatione nostra, hic baptizant, isehic panem ex-
frangunt, hic docentur, isehic gratias agunt. Hic patrem eundem nobiscum inuocant. ¹⁴
isehic modo fratres agnoscunt, absit ut ausim iudex eorum esse, discedere eamen mihi diu-
uidentur ab anussi Theologica, quae praecipit. Morales leges ceremoniis omnibus ¹⁵
anteuertere. Satis cerum est, eos labore nostro partem gloriam, ad uos transferre, ¹⁶
et hoc quasi prauidicio caelum nostrum praegravare. non aliter ac si Ecclesia quae ¹⁷
Bremæ est nihil contentiosis Saxonia conuentibus, ^{inter:} esse. Ad rem ipsam: hoc est
ad Christum assurgenti, non facile nauseam mouerit naues unus, et item alter, in ¹⁸
signis externis. praesertim si adsint duo exquisita stupentis appetitus irritamenta
fames iustitiae Dei, καὶ τὸ ἀξφατορ τῆς θεοπροϋσου διδακταίας Ἀλλὰ ταῦτα ¹⁹
μεν δὴ ταῦτα. De precibus quod mones, faciemus sedulo. Tesi autem hactenus suc-
censet Deus Omnipotens suis precantibus, iamq; multos perdidit increpatione uelut ²⁰
sui: eamen quia ipse iussit, πάντοτε προσεύχεσθαι, καὶ μὴ ἐκκαλεῖν, faciemus quod ex-
iussi sumus, eius prouidentiae permittentes euentum. Consecueram ad te prolixius, sed in-
interagendum me interpellat Heidelbergicus Tabellio, per quem necesse est me ²¹
nostro Mylio, et quibusdam studiosis adolescentibus respondere, qui mihi subinde ²²
negotium facessunt, satis aliogui negotioso. Quod me amas, mutuum facis, ac illas
tui in me amoris causas sane non agnosco. sed hoc illud est quod ait in legibus ²³
Plato. τυφλοῦται περὶ τὸ φιλοῦμεν ἢ φιλῶν. Interea unus Christi spiritus ²⁴
per quem clamamus Abba, id est pater, satis efficax philerem est, neq; temporari- ²⁵
neq; incerti amoris. quo uelut indissolubili nexu, et cum Comelino nostro. et inter
nos deuincti sumus. De conatu nostri Antisietis, et de Ecclesiae statu scribam a-
lias, plus otii nactus. nunc uale uir humanissime, cum honestissima coniuge, cui Do-
minus benigne faciat, amen. Salutem dic amicis praesertim piis. Mea uxor, nisi quid ²⁶
aduersi accidat, et si Deus uolet Autumni initio uos uiset. Salutem precor Dn. Docto-
ri Alberto, et Dn. Conf. Metmanno, et Senatori, meo hospiti, Dn. Iohanni Amsterdam, ²⁷
et Matri, uxoriq; et sorori M. Iacobi Comelini, et Abdiae matri, quae nunc omnes ²⁸
in luctu sunt, amissis e conspectu Maritis. Bremæ postridie Calen. Augusti ²⁹
Anno. d. p. LXXIII. puerarum custos Iohannes Molanus. in em.

M. Iacobus Mylio.

Pax Christi.

N. 250)
E. 150. 4.
N. 212]

Perfluat ut intelligo hic noscer Iason. et suo amabili, quae fiunt a nobis, quaeq;
dicuntur, omnia in aurem suscipiat. facile ut intelligam, quonam sim loco apud istum
eum audirem tantum. sed nihil eorum moror odia, qui arrogate disputando, piorum a-
conatus enervant, dum eleganti doctrinae prophanos mores: uelut Austrum flori-
bus, immittere moliantur. Equidem quod respondere pares: laudo. sed nostri illud
Catonis. Contra uerbosos noli contendere uerbis. senties (ut opinor) cicadam
ad h. comprehensam